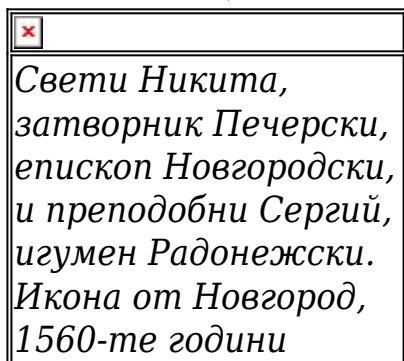

Вяра

Нова информация към статията "Относно магиите, дявола и демоните"

Никита не искал да послуша наставленията на игумена. Той не можел да победи в себе си силната ревност към затворнически живот. Затова, към което се стремял, това и направил: затворил се в пещера, здраво заградил входа ѝ и пребивавал в молитва сам, без да излиза никъде. При все това, само след няколко дни, той не избегнал козните на дявола: по време на молитвеното пение той чул глас, който се молел заедно с него и усетил неизказано благоухание. Като се съблазнил от това, той размишлявал в себе си така: ако това не беше ангел, той не би се молил заедно с мен и тук нямаше да има благоухание на Светия Дух.

Той започнал още по-прилежно да се моли, казвайки:

- Господи, яви ми се осезателно (чувствено), за да Те видя.

На това последвал глас:

- Няма да ти се явя, защото си млад; може да се възгордееш и да паднеш.

Затворникът продължавал да моли през сълзи:

- Господи, никога няма да се съблазня. Игуменът ме е научил да не обръщам внимание на бесовските изкушения, но аз ще

изпълня всичко, което ми заповядаш.

Тогава душегубният змей, като получил власт над него, казал:

- Човек, облечен в плът, е невъзможно да ме види. Затова ти изпращам един мой ангел, за да пребивава с теб, а ти изпълнявай неговата воля.

Веднага след това пред него се явил един бяс в образ на ангел. Никита паднал на земята и му се поклонил като на ангел. Бесът му казал:

- Отсега нататък вече не се моли, а чети книги. По този начин ти ще беседваш с Бога и ще даваш полезни наставления на идващите при теб, а аз винаги ще моля Твореца на всички за твоето спасение.

Затворникът повярвал на тези думи и изпаднал в прелест, вече не се молел, но започнал ревностно да чете книги. При това той виждал беса постоянно да се моли и се радвал, мислейки, че ангел се моли за него. А с идващите той беседвал много въз основа на Свещеното Писание за полза на душата; почнал дори да пророкува. Славата му се разпространила навсякъде и всички се удивлявали на изпълнението на предсказанията му. Веднъж изпратил да предадат на княз Изяслав следното известие: "Днес е убит княз Глеб Святославич; изпрати незабавно сина си Святополк на княжеския престол в Новгород." Както казал, тъй и станало. Действително след няколко дни дошло известие, че княз Глеб е убит. От този момент още повече започнали да говорят, че затворникът е пророк, и князете, и болярите напълно му вярвали. А в действителност бесът не знае бъдещето, но това, което сам е направил, ако например е подучил зли хора да убият или да откраднат, го възвестява. По същия начин, когато при затворника идвали хора, търсещи при него слово на утеха,

бесът, считан от него за ангел, му съобщавал всичко, което се е случило с тях. Никита пророкувал и всичко, казано от него, се сбъдвало.

При това никой не можел да се сравнява с Никита в познаването на книгите на Ветхия Завет. Той ги знаел наизуст. Знаел книгата Битие, Изход, Левит, Числа, Съдии, Царства, всички пророчества по ред. И изобщо, той познавал много добре всички ветхозаветни книги, а светото Евангелие и Апостола, дадени ни по Божия благодат за наше спасение и за утвърждаването ни в доброто, той не само никога не искал да чете, но дори не искал и да ги види, нито пък да чуе за тях; и с никого не искал да беседва за Новия Завет. Оттук станало ясно за всички, че той е съблазнен от дявола. Отегчени от това, при прелъстения дошли следните преподобни отци: игуменът Никон, Иоан, който станал игумен след него, Пимен постник, Исаия, който впоследствие станал Ростовски епископ, Матей прозорливец, Исаакий затворник, Агапит лекар, Григорий чудотворец, Николай, който станал Тмутаракански епископ, Нестор летописец, Григорий съставител на канони, Теоктист, който станал Черниговски епископ, и Онисифор прозорливец. Всичките те, прославени с добродетели, като дошли, възнесли молитви към Бога за Никита и прогонили беса от него, така че Никита вече не го видял. След това, като го извели от пещерата, те го помолили да им каже нещо от Ветхия Завет. А той започнал да се кълне, че никога дори не е и чел тези книги, които до неотдавна знаел наизуст. При това, сега той не знаел нито дума от тях. Сега едва могли да го научат на четмо и писмо. Като дошъл постепенно на себе си по молитвите на преподобните отци, той изповядал греха си и горчиво се разкаял за него...

13.02 по еретическия, † 31 януари по църковния календар - Св. Никита, епископ Новгородски

Вижте цялата статия: [Относно магиите, дявола и демоните](#)

{{_LINK1_}}